

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਫਾਲਸ਼ੋ ਜੇ.

ਰਾਮ ਸਰੂਪ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਨੱਥੂ ਰਾਮ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1954 ਦਾ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨੰਬਰ 155-ਡੀ

ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਐਕਟ (1952 ਦਾ XXXVIII)

1955

-ਸੈਕਸ਼ਨ 11—1952 ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ-----

VOL. IX]

INDIAN LAW REPORTS

ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੇ ਗਏ ਸਿਆਰੀ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ, ਨਵੰਬਰ, 1st

ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ, ਜੇਕਰ ਮੁੱਲ 2,000 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ— 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੋਹ ਲਿਆ ਗਿਆ — ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ * ਡੀ — ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ * ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਤੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਕੀ ਗਲਤ ਅਦਾਲਤੀ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ — ਦੇਰੀ ਕੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ — ਸੀਮਾ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX) — ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 29(2)(ਬੀ)-ਦੀ ਲਾਗੂ—ਅਭਿਆਸ—ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਵੇਕ—ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਕੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਵੇਗੀ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਸਨ ਜਿੱਥੇ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਗਲਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਪਰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਕਿ ਗਲਤੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦਿੱਲੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਾਰ ਦੇ ਯੋਗ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬ੍ਰਾਂਡਿੰਗ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਦਿੱਲੀ-ਅਜਮੇਰ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29(2)(ਬੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੈ। ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਗਲਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਸਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੈਰੀ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਝਿਜਕਦੀ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਲੂਬਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਸ੍ਰੀ ਹਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਲੂਬਾ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਤੀ 25 ਫਰਵਰੀ, 1954, 25 ਫਰਵਰੀ, 1954 ਦੇ ਵਧੀਕ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਸ੍ਰੀ ਹੰਸ ਰਾਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ 1952 ਦੇ ਐਕਟ 38 ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 2 ਦਸੰਬਰ, 1953, ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ।

ਜੀਐਸ ਵੇਹਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

J U D G M E N T

Falshaw, J.

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਪੰਜ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ (ਨੰਬਰ 155-ਡੀ, 156-ਡੀ, 1954 ਦੀ 157-ਡੀ, 1954 ਦੀ 198-ਡੀ, ਅਤੇ 1954 ਦੀ 427-ਡੀ) ਨਾਲ ਨਜਿਠੋਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤੇ ਸਾਂਝੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ V ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ ਰੈਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ 1952 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਦੇ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਸਟੈਨ ਡਾਰਡ ਕਿਰਾਏ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। 26 ਨਵੰਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 198-ਡੀ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1952 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 427-ਡੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। 8 ਦਸੰਬਰ, 1952, ਜੋ ਕਿ ਸੀਮਾ ਦਾ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਕਿ 1952 ਦੇ ਏ ਸੀਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਜਿਥੇ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਸੀ। 2,000, ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਦਲਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਹਨਾਂ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਜੱਜ ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸਾਲਾਨਾ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਵੇ। 2,000 * ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀਆਂ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸਮਾਲ ਕਾਜ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਾਲੇ ਸੂਹ-ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਰਾਮ ਸਰੂਪ ਨੇ ਫਿਰ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰਾਂ ਨੇ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਥੂ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਰਾਮ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ “7 - ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਦੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ 'ਤੇ

ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਇੱਕ ਸਹੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਮੁੱਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ - ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ⁴ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਉਲਟਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਡਿਕਸ਼ਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿ ਗਲਤੀ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਦਿੱਲੀ ਡਿਸਟ੍ਰਿਕਟ ਬਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਸੀਖਿਆ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿ ਕੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੂਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਬਹੁਤ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਝਿਜਕਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ

ਸੀਮਾ ਸਿਰਫ ਕਾਰਨ ਲਈ ਵਧਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ-
ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ
ਪੁੱਤਰ ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ-

Ram Sarup
v.
Shri Nathu
Ram

"ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ
I ਇਹ ਤਸੱਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ
ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

Falshaw, J.

ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ
ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਲਈ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ
ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਲਤ
ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਮੈਂ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 14
ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਦੇ ਪੱਖੀ ਵੀਸੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ
ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਗਾਰਡਿੰਗ ਸੀਮਾ. ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 (2) ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ-

“ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ
ਪਹਿਲੀ • ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ
ਕਰਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧ

ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ
ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ * ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼
ਲਈ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ-

(a) ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਤੋਂ 18, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਸਿਰਫ
ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਉਹ ਸਾਬਕਾ ਨਹੀਂ ਹਨ-

■ Ram Sarup
v.
Shri Nathu
Ram

ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੈਸ ਨੂੰ
ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ

(b) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਬਾਕੀ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ*"

Falshaw, J. There is certainly nothing in the Rent Control

ਐਕਟ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।
(2) (ਬੀ) ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 14 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੈ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 155 ਤੋਂ 157-
ਡੀ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ
ਸੀ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮਿਆਰੀ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ
ਸਿਰਫ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਹੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ
ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦਰਖਾਸਤਾਂ 24 ਫਰਵਰੀ 1953 ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ
ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਦੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ
ਕੇਵਲ 27 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ,
ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਦਾਇਰ ਹੀ ਨਹੀਂ
ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ 'ਤੇ,
ਉਹ ਉਸੇ ਦਿਨ ਉਚਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ,
ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 'ਤੇ ਦੋ ਮਿਤੀਆਂ ਹਨ, 24
ਅਤੇ 26 ਫਰਵਰੀ, 1953, ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਵਜੋਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ
ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣਗੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ
ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ
ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ
ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਕੁਝ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ 24 ਫਰਵਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾ
ਸਕਦੇ ਸਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਿਰਫ 26 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਹੀ ਵਾਪਸ
ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਦਾਇਰ
ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਕਾਫੀ ਤੁਰੰਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ
ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ
ਲਾਗਤਾਂ ਸਮੇਤ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਦੀ
ਫੀਸ ਰੁ. ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 25.

ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 21 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ
ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ